

Szegedi Kovács György Vörösmarty-díjas

Műlatás
helyett

Hivatalos műlatás helyett hadd
meséljek el egy történetet.

Kezdő éjszaka-raként, valamikor 1990 tavaszán Szegedi Kovács Gyuri barátom megkérdezte, hogy lenne-e kedvem vele felkeresni Bajor Nagy Ernőt, a Szabad Föld egykori neves szerkesztőjét, a hetvenes-nyolcvanas évek korszismert televíziós személységét. Mit mondhat erre egy lelkes kezdő? Hát persze! Ilyen alkalmat nem lehet kihagyni.

Gyuri novelli
kapcsán akart vele találkozni, tanácsokat kérni, nekem meg már az nagy szűs volt, hogy találkozhatom egy élő legendával. És ez a találkozás alapján meghatározta pályámat.

Ha akkor Gyuri nem h-v magával, bizonyára sok minden másként alakul. És nem ez volt az egyetlen eset, hogy egyengette előttem az utat az első lépéseknél. Ami bizony nem kis dolog. Már csak azért sem, mert nem mindenki támogatja szívesen a leendő konkurenciát. Az esetleges vetélytársat. Igaz, a mi esetünkben nem á-gy lett, hiszen ő maradt a szépirodalomnál, én meg az éjszaka-ráknál. De azt hiszem, abból sem lett volna baj, ha ugyanazt műveljük mindketten.

Gyuri ma sem fálatkeny a kezdőkre, nem fálat attól, hogy esetleg vetélytársai lesznek. Azért is sokakat segített már, támogatott.

És ez az egyik oka annak, hogy március 15-én, Nemzeti ünnepünkén a Fejér Megyei önkormányzat Vörösmarty-díjjal tüntette ki. Megérdemelten. Persze arról sem feledkezhetünk meg, hogy az elmúlt évtizedekben az országig valamennyi neves irodalmi lapjában publikálta írásait, és több kettete jelent meg.

Á

Hock Tamás